

потрібний на зоровий та дотиковий їх пошук; – підвищується чутливість аналізаторів до різних властивостей предметів. Так, у третьокласників точність розрізнення кольорів і кольорових відтінків збільшується на 15% порівняно з першокласниками. Розвиток сприйняття сприяє покращенню пам'яті.

Формується під впливом навчання логічна пам'ять, зростає продуктивність, обсяг, міцність, точність запам'ятовування навчального матеріалу, також розвивається словесно-логічна пам'ять.

Розвиток уяви спрямовується в напрямі від репродуктивних її форм до творчого осмислення уявлень, зростає вимога до творів її уяви.

Слабкість довільної уваги і занадто розвинена мимовільна увага. З віком зростає обсяг і стійкість уваги, здатність переключати її з одного об'єкту на інший. [2].

Основними новоутвореннями дитини молодшого шкільного віку є [3]:

- рефлексія, аналіз, внутрішній план дій;
- розвиток нового пізнавального відношення до дійсності;
- орієнтація на групу однолітків.

У віці шести-десяти років дитина усвідомлює, що є індивідуальністю, яка піддається впливу з боку суспільства, тобто має вчитися та в процесі навчання розвиватися, усвідомлювати загально прийняті норми суспільства та дотримуватись їх та одночасно вона розуміє, що є унікальною і прагне самоствердитись серед однолітків. В цьому віці діти вже більше розуміють та вдосконалюють вміння стримувати свої емоції (розчарування, гнів, роздратованість, заздрість тощо).

Також розвиваються і вищі почуття, такі як: естетичні та соціальні. Особливе значення має формування соціальних почуттів, адже вони забезпечують комунікативну функцію, що є важливою у формуванні особистості.

Дуже важливо також ще одна значуща для розвиненої особистості почуття – співпереживання іншому. Співпереживанню дитина навчається через механізм наслідування [4].

Отже, досить вагомим є сьогодні врахування вчителем початкових класів психологічних особливостей учнів молодшого шкільного віку. Саме психологічна компетентність вчителя сприятиме ефективній реалізації дитиноцентризму на практиці.

Список використаних джерел

1. Дуткевич Т. В. Дитяча психологія. Навчальний посібник – Київ : Центр учбової літератури, 2012. 424 с.
2. Кулагіна І. Ю. Вікова психологія (Розвиток дитини від народження до 17 років): Навчальний посібник. 4-е вид. – Москва : Изд-во Ун-та Російської академії освіти, 2005. 175 с.
3. Немов Р.С. Психологія освіти / Р.С. Немов : вид. Центр ВЛАДОС, 2002. 608с.
4. Неудачина Т. І. Психологія розвитку та формування особистості дитини. Національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди – Харків : ХНПУ, 2018. 76 с.

Науковий керівник: канд. пед. наук, доцент Зобенько Н. А.

Оверченко С. В.

Черкаський національний університет ім. Б. Хмельницького

ВПЛИВ МУЛЬТФІЛЬМІВ НА ПСИХІКУ ДИТИНИ

Формування особистості починається в ранньому дитячому віці, основним впливом на нього є мультфільми. Мультіки для дітей – це захоплююче занурення в чарівний світ, яскраві враження та розкриття нових чудес. Видовищні, образні, з одного боку, і прості, ненав'язливі, доступні з іншого.

На думку дитячих психологів, «правильні» мультфільми здатні: розвивати мовлення, мислення і пам'ять, навчати, формувати творчі здібності, виховувати [1].

Науковці визначили ознаки "шкідливого мультіку", від перегляду якого варто захистити дитину:

- · головні герої мультфільму агресивні, прагнуть завдати шкоди оточуючим;
- · поведінка героїв, що відхиляється від норми суспільства, ніким не карається;
- · демонструються небезпечні для життя дитини форми поведінки;
- · сцени нешанобливого ставлення до людей, тварин, рослин [1,2,5].

Від перегляду шкідливих мультфільмів дітей бажано обмежити, адже вони негативно впливають на їх вразливу психіку. Дорослим потрібно вчити дитину відрізняти добрі мультики від агресивних та у належний спосіб аналізувати поведінку героїв [4].

На думку психолога В.С. Мухіної, для дитини зовнішність героя мультфільму має особливе значення. Позитивні персонажі мають бути симпатичними або навіть красивими, а негативні – навпаки [3].

Сцени телевізійного, а відтак і мультиплікаційного, насильства, побачені дітьми, збільшують їх агресивність і формують не найкращі риси характеру. Діти повторюють те, що бачать на екранах, внаслідок ідентифікації. При чому наслідують агресивну поведінку як хлопчики, так і дівчатка. Ідентифікуючи себе з істотою, що має погану поведінку, яка ніяк на екрані не карається, іноді навіть не засуджується, діти її засвоюють і наслідують.

Щоб не виникали негативні форми поведінки, батькам потрібно приділяти дитині як мінімум 15 хвилин на день. Тобто в цей час розмовляти з нею, запитувати про її справи, проводити разом час за читанням чи переглядом мультфільмів.

Деякі батьки намагаються взагалі не показувати дітям мультфільми. І це теж не є коректним. В школі, на майданчику, у спілкуванні з однолітками у дитини відбувається соціалізація, і кожен займає певну ієрархію в співтоваристві дітей. Той, хто нічого не знає про те, що знають усі, безумовно, виявиться на периферії цієї спільноти. Саме тому, мультфільми можуть як допомогти так і завдати батькам у вихованні дитини. Тому рекомендовано дітям здійснювати перегляд з батьками, з обов'язковими коментарями та обговоренням побаченого.

Отже, не тільки батькам, а й вчителям необхідно уміти доцільно добирати дітям мультфільми, які б приносили максимальну позитивні емоції, адже діти як губки, поглинають все, що чують та бачать.

Список використаної літератури

1. Абраменкова В, Богатырева А. Дети и телевизионный экран. // Восп. шк. 2006. №6. 28 -31 с.
2. Аромаштам М. Дети смотрят мультфильмы: психолого-педагогические заметки. Практика «производства мультфильмов в детском саду. / М. Аромаштам. – М.: Чистые пруды. 2006. 32 с.
3. Возрастная психология: Детство, отрочество: хрестоматия /сост. В.С. Мухина, А.А. Хвостов. – М.: Академия, 2003. 624 с.
4. Вплив мультфільмів на дітей [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://sites.google.com/site/krainamultija/home/vpliv-multfilmiv-na-ditej>
5. Ребенок и компьютер: сб. материалов / И. Я. Медведева, Т. Л. Шишова. – Клин: Христианская жизнь, 2007. 320 с.

Науковий керівник: к.п.н., доцент Лещенко І. Т.

Остапенко О.С.

Черкаський національний університет ім. Б. Хмельницького

ЕМОЦІЙНЕ ВИГОРАННЯ У СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

Зі збільшенням кількості людей, які почуваються виснаженими та емоційно знесиленими, зростає науковий інтерес та до проблеми емоційного вигорання. Це досить важливо, оскільки це питання призводить до зниження продуктивності та ефективності роботи, а також до якості життя.

За В.В. Бойко емоційне вигорання - це трьохкомпонентна система, котра складається з емоційного виснаження, деперсоналізації та редукції власних особистісних досягнень [1]. Перший компонент - напруження - характеризується відчуттям емоційної виснаженості, втоми, викликаної власною діяльністю і проявляється у таких симптомах: